

Eenmalige toelating?

Een korte uitleg van enkele Bijbelse beginselen met betrekking tot toelating

Vraag:

Kunnen wij een gelovige toelaten tot de broodbreking als hij of zij voor één keer onze samenkomst bezoekt?

Antwoord:

Eerst willen wij erop wijzen dat het beginsel van toelaten hetzelfde is, of het nu gaat om een gelovige die de samenkomst voor één keer bezoekt, of iemand die vraagt regelmatig het brood met ons te mogen breken. Het beginsel waarop wij iemand toelaten is het lidmaatschap van het lichaam van Christus. Wij moeten dus allereerst weten of zo iemand een gelovige is. Maar omdat het kwaad binnengeslopen is in de Gemeente, kunnen wij alleen maar praktische gemeenschap hebben met gelovigen die in de praktijk van hun leven Christus als Heer erkennen, ook wat hun wandel en verbindingen betreft. De Bijbel geeft ons duidelijke aanwijzingen hoe wij tegenover het kwaad hebben te handelen. Zie bijvoorbeeld Matth. 18:15-18; 1 Kor. 5:6,7, 13; 2 Tim. 2:19-22.

In beginsel iedere godvrezende en oprechte christen

Als wij vergaderd zijn als leden van het lichaam van Christus, kunnen wij in beginsel geen godvrezende en oprechte christen weigeren, alleen vanwege het feit dat hij (of zij) niet regelmatig de samenkomsten bezoekt of omdat hij (of zij) onwetend is wat de waarheid van de éne Gemeente betreft. Maar als aan iemand toegestaan wordt brood met ons te breken, moet de hele gemeente ervan overtuigd zijn dat zo iemand oprecht en godvrezend is, en de broeder of broeders die zo iemand voorstellen, moeten de gemeente hiervan kunnen overtuigen. Wij hebben een groot onderscheidingsvermogen nodig, want elk geval is weer anders, zowel wat de personen als wat de omstandigheden betreft. Wij moeten oppassen voor sektarisme door oprechte en godvrezende leden van het lichaam van Christus te weigeren, maar aan de andere kant moeten wij oppassen dat wij niet te gemakkelijk worden, en mensen toelaten die niet in praktische onderworpenheid aan Christus als de Heer van hun leven wandelen.

Toelating niet alleen plaatselijk

De waarheid die wij altijd voor ogen moeten houden, de grondslag voor *elke* toelating tot de tafel van de Heer, is, dat zo iemand lid moet zijn van het lichaam van Christus, en dat toelaten niet alleen geldt voor de plaatselijke gemeente, maar dat wij erkennen dat zo iemand een lid is van het lichaam van Christus, en dat hij nu ook praktische gemeenschap heeft met alle gelovigen die vergaderd zijn als leden van het ene lichaam.

Zorg voor elkaar

Het moet ook duidelijk zijn dat allen die toegelaten worden, onder de Goddelijke zorg van de gemeente vallen. Ieder die het brood breekt, doet dat als lid van het lichaam van Christus, de

gemeente van God, en niet alleen maar als bezoeker. Daarom is de gemeente verantwoordelijk voor zijn (haar) gedrag, ook als hij (zij) niet regelmatig brood bij hen breekt. De gemeente is verantwoordelijk voor allen die in haar midden komen. De leden van de gemeente hebben de verantwoordelijkheid hen te onderwijzen wat de ware grondslag van samenkomen betreft, wat de afscheiding van het kwaad betreft en wat hun wandel betreft. Deze Goddelijke zorg voor elkaar houdt ook in dat wij hen die op onbijbelse wijze wandelen en er verkeerde praktijken op na houden, of een onbijbelse leer, moeten terechtwijzen en bestraffen.

Verantwoordelijkheid

Het is dus niet alleen het voorrecht van een gemeente om allen te ontvangen die bij het lichaam horen en niet op Bijbelse gronden moeten worden geweerd, maar het is ook de verantwoordelijkheid van elke plaatselijke gemeente, zorg te hebben voor allen die in hun midden zijn; en, mocht het nodig zijn, ook tucht over hen uit te oefenen.

Sommigen leggen de nadruk op het voorrecht allen te mogen ontvangen (en dat is inderdaad een voorrecht), maar zien totaal over het hoofd dat zij ook verantwoordelijk zijn voor hen die bij haar horen, om hen te onderwijzen in de waarheid van de Gemeente en in de kostbare waarheid van het samenkomen in de naam van de Heer Jezus, "buiten de legerplaats". Als wij vergaderd zijn op de grondslag van het ene lichaam, in onderworpenheid aan Christus als onze Heer (Die beloofd heeft in ons midden te zijn), dan zijn wij buiten het godsdienstige systeem dat de mensen gemaakt hebben. Als iemand op die grondslag bij ons komt, moeten wij hem met veel geduld en genade in de waarheid onderwijzen. Maar als iemand opzettelijk niet wil gehoorzamen aan de waarheid van het Woord van God, dan moeten tuchtmaatregelen tegen zo iemand worden getroffen.

Als wij gebruik maken van het voorrecht iemand te mogen ontvangen, een voorrecht dat God ons heeft gegeven, dan mogen wij ons niet onttrekken aan onze verantwoordelijkheid voor allen die binnen zijn. Dan moeten wij zorg voor hen hebben.

Geen gemeenschap met een bepaalde groep

Ook willen wij er nog op wijzen dat, als wij iemand ontvangen als lid van het lichaam van Christus, wij geen gemeenschap met zo iemand hebben als lid van deze of die groep. want wij erkennen geen ander lidmaatschap dan dat van het lichaam van Christus. Daarom kunnen wij alleen maar personen als zodanig ontvangen. Het moet ook duidelijk zijn dat een gemeente, vergaderd als leden van het lichaam van Christus, die het gezag van de Heer Jezus in haar midden erkent, geen onderlinge gemeenschap kan hebben met een gemeente of groep die niet op dezelfde grondslag samenkomt. Dan zou men het sektarisme, de verdeeldheid, stilzwijgend goedkeuren, terwijl het Woord van God dit juist zo sterk veroordeelt (1 Kor. 1:10-13). Dan zou men personen die zich in een sekte bevinden juist aanmoedigen om op die grondslag te blijven. Daarmee zijn wij niet trouw aan de Heer, en handelen niet in liefde en eerlijkheid tegenover de anderen.

Op dezelfde grondslag

Zij die vergaderd zijn op de grondslag van het ene lichaam en het gezag van de Heer erkennen, dat Hij heeft temidden van de gelovigen die vergaderd zijn tot Zijn Naam, kunnen, omdat zij trouw willen zijn aan de Heer, Die in hun midden is, en omdat zij willen handelen in

overeenstemming met de waarheid van het ene lichaam, alleen praktische gemeenschap hebben met gemeenten (vergaderingen) die op dezelfde grondslag staan. Zij kunnen alleen personen ontvangen wanneer ze door zo'n gemeente worden aanbevolen, en zelf alleen personen aanbevelen die zo'n gemeente elders wensen te bezoeken.

Zij kunnen geen gemeenschap hebben met de sektarische beginselen van onafhankelijkheid van plaatselijke gemeenten of met andere beginselen en praktijken. Alle gemeenten die op de Bijbelse grondslag samenkomen, behoren gemeenschap met elkaar te hebben, in overeenstemming met de waarheid van het ene lichaam en in onderworpenheid aan het gezag van de Heer.

*Een samenvatting van toespraken en opmerkingen tijdens een conferentie
in Chicago, nov. 1951, gemaakt door de broeders:*

E.C. Hadley en R.K. Campbell